

Ostatně nejvyšší soud zaujal k této otázce již přísnější stanovisko svým rozhodnutím čís. 7423 sb. n. s., v němž vyslovil, že v takovém případě soud sice již nemůže odmítnouti žalobu z úřadu, nýbrž může tak učiniti jen, když žalovaný namítne nepřislusnost dovolaného soudu. Rekursní soud zamítl námitku místní nepřislusnosti. Důvody: Nelze souhlasiti s právním názorem prvního soudu, že se žalující strana nemůže dovolávati přislusnosti soudu podle § 104 j. n., neodvolavši se na úmluvu o přislusnosti soudu v žalobě. První soud žalobu, zkoumaj svou přislusnost ve smyslu §§ 41 a 43 c. ř. s., neodmítl, nýbrž nařídil první rok. V takovém případě stačí, když se žalobce za ústního jednání odvolá na dohodu o přislusnosti a úmluvu tu písemně předloží. Opačný názor nelze odvoditi ani z rozhodnutí nejvyššího soudu citovaných v napadeném usnesení. Rekursní soud je proto toho přesvědčení, že v souzeném případě stačilo k odůvodnění přislusnosti prvního soudu, když žalující strana předložila dlužní úpis, o který opírá žalobu a ve kterém jest uvedena doložka, že se strany podrobují věcně přislusnému soudu v B., při ústním jednání, které bylo omezeno na projednání námítka místní nepřislusnosti soudu, vznesené žalovanou stranou a při tom se odvolala na uvedenou prorogační úmluvu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

S důvody rekursního soudu bylo by lze souhlasiti, kdyby byla žalobkyně již v žalobě opírala přislusnost dovolaného soudu o předpis § 104 j. n. a kdyby snad byla jen opomenula připojiti k žalobě listinu o prorogaci. To však, jak k tomu správně poukazuje soud první stolice, neučinila. Není přípustné, by se prorogace bylo dovoláváno za sporu, teprve, když žalobce nemohl uvést jiný důvod přislusnosti nebo když žalobce s jiným důvodem přislusnosti, jehož se v žalobě dovolával, nepochodil. Zde neplatí zásada § 179 c. ř. s., podle které je stranám dovoleno, aby až do ukončení ústního jednání přednášely nové skutečnosti a průvody. Srov. sb. n. s. 505 a Vážný O ústrojí a přislusnosti soudů 1926 str. 83.

Čís. 11923.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).
Obchodníku, jenž měl sklad výrobků určité továrny, lze po zrušení tohoto poměru s továrnou po případě uložití prozatímním opatřením zákaz inserování a vyhlášek, jimiž by se v zákaznictvu proti skutečnému stavu věci mohlo vzbuditi zdání, že sklad továrny zůstává i nadále v obchodních místnostech tohoto obchodníka.

(Rozh. ze dne 23. září 1932, R II 262/32.)

Žalující firma P. navrhla, by žalované firmě K. v Brně bylo přikázáno zdržeti se uveřejňování inserátů nebo veřejného oznámení takového rázu, jakým byl inserát, uveřejněný v Lidových novinách ze dne 25. února 1932, jakož i jakýchkoli inserátů nebo veřejných vyhlášek, ji-

miž by se v zákaznictvu mohlo vzbuditi zdání, že na skladě má a prodává strana žalovaná i nadále obuv žalující firmy, pokud se týče, že i nadále sklad této firmy zůstává v obchodních místnostech žalované strany. Soud první stolice původně prozatímní opatření povolil, vzav za osvědčeno, že žalovaná strana, ač zrušila komisionářský poměr se stranou žalující ohledně skladu obuvi této firmy u ní, ještě i nyní uvádí ve svých inserátech, že prodává obuv žalující firmy, a vzbuzuje takto v obecnstvu nutně zdání, že i nadále sklad obuvi žalující firmy zůstává v obchodních místnostech strany žalované, kteréžto počínání žalované strany jest s to, citelně poškoditi v soutěži žalující firmu, která má nyní v B. vlastní sklad obuvi pod vlastní svou firmou. Odporu žalované soud první stolice vyhověl a zrušil prozatímní opatření. D ů v o d y: Výpovědi slyšených přezvědčných osob jest zjištěno, že žalovaná strana má dosud na skladě ještě asi 1800—1900 párů obuvi, od strany žalující koupených, a že z nich je jen asi 97 párů obuvi levnější, rovněž od žalující firmy pocházející, kdežto ostatní obuv je prima jakosti, je jako taková koupená a se jako taková dá také prodati. Nabízí-li tedy strana žalovaná v napadeném inserátu obuv dobré jakosti, od firmy P. pouze prima provedení, za hluboce snížené ceny a dodává-li v inserátě, že K. zůstane i nadále v B., nelze podle názoru soudu vzhledem ke zjištěným skutečnostem tvrditi, že strana žalovaná rozšiřuje nebo veřejně činí o poměrech vlastního podniku údaje, které jsou způsobilé, oklamati a sjednati jejímu podniku na úkor jiných soutěžitelů přednost při soutěži, jak § 2 zákona ze dne 15. července 1927 čís. 111 Sb. z. a n. proti nekalé soutěži předpokládá. Re k u r s n í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že nevyhověl odporu žalované proti prozatímnímu opatření a ponechal toto prozatímní opatření v platnosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu žalované.

D ů v o d y:

Aby se poznalo, může-li obsah inserátu v Lidových Novinách uveřejněného, který je podkladem žaloby, obsahovati skutkový děj § 1 a 2 zákona o nekalé soutěži ze dne 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n., jest uvážiti nejen jeho obsah, nýbrž i všechny okolnosti, za nichž k uveřejnění inserátu došlo. Je sice pravda, že podle shodného přednesu stran mezi stranami nebylo komisionářského poměru, než z dopisů příl. A), B), jejichž pravost byla uznána, jest patrné, že nešlo jen o objednávky na pevný účet, nýbrž že mezi stranami přece byl jiný ještě právní poměr, který žalovaná v dopise ze dne 19. května 1931 příl. A s okamžitou platností vypovídá, a který žalobkyně v dopise ze dne 22. května 1931 příl. B, berouc výpověď na vědomost, poznačuje jako »Alleinverkaufskontrakt«. Měla tudíž žalovaná vzhledem k žalobkyni na trhu v B. určité privilegované postavení. Když pak po zrušení tohoto poměru, k němuž došlo výpovědí žalované strany, žalobkyně zřizovala v B. vlastní obchodní závod, objevil se v Lidových Novinách onen pozastavený inserát (příl. C). Bylo to 24. (nebo podle usnesení o prozatímním opatření 25.) února 1932, tedy zrovna v té době a nějaký den před tím, než se objevily inseráty žalobkyně, v nichž oznamuje otevření vlastní

prodejny. Posuzuje-li se obsah inserátu (příl. C) v celku a v této skutkové a časové souvislosti, jest připustiti, že inserát mohl v zákaznictvu vzbuditi omyly na úkor žalobkyně jako soutěžitelky. Předně se v inserátu uvádí, že »K. zůstane i nadále Brno, Náměstí Svobody«. Toto oznámení o sobě nebylo nijak motivováno, ano se o nějaké změně nejednalo, naproti tomu mohlo býti vykládáno v souvislosti se zařizováním prodejny žalobkyně, k němuž právě tehdy došlo a mohl mu býti přikládán význam a smysl, že žalobkyně otvírá sice vlastní prodejnu, že však při tom dosavadní místní prodejna jejího zboží zůstává na starém místě nerušená a v nezměněném postavení. Uvádí-li se dále, že u žalované lze i nadále dostati »obuv firmy P.«, bez jakéhokoli časového omezení beze zmínky o zboží jiných firem a o tom, že jde o výprodej staršího zboží, a následuje-li proloženým tiskem »pouze Ia provedení za hluboce snížené ceny«, není vyloučeno, že by to mohlo vzbuditi u zákaznictva dojem, že v Brně zřízena byla sice vlastní prodejna žalobkyně, že se však nic nezměnilo na dosavadním poměru mezi oběma firmami, že firma K. bez jakéhokoli omezení i nadále bude prodávati P-ovu obuv Ia provedení, a to za snížené ceny, a že cokoli lze z tohoto zboží dostati v nové prodejně žalobkyně, lze kdykoli jako dosud a stejně obdržeti i ve staré prodejně tohoto zboží, u žalované; nelze před rozhodnutím sporu vyloučiti ani možnost toho výkladu, že u žalované lze dostati jen obuv Ia provedení, kdežto v prodejně žalobkyně že se prodává obuv jiná. Je jasné, že, hledíc k řečené možnosti výkladu, nelze vyloučiti, že by ona úprava inserátu mohla žalované zjednati v soutěži se žalobkyní přednost na úkor žalobkyně. Podle toho jest tedy uznati za osvědčený nárok na ochranu podle předpisů zákona o nekalé soutěži a jest žalobkyni přiznati i nárok na prozatímní opatření zákazem inserování podobného nejasného doslovu, jak obsahuje inserát příl. C), jakož i zákazem inserování a vyhlášek, jimiž by se v zákaznictvu proti skutečnému stavu věci mohlo vzbuditi zdání, že i nadále sklad žalobkyně zůstává v obchodních místnostech žalované. Tento zákaz není neurčitý ani co do obsahu a formy, ani co do rozsahu; při různosti názoru o tom bude na soudu exekuci povolujícím, by rozhodl, přičí-li se to neb ono jednání žalované tomuto zákazu čili nic. Žalované nelze ovšem podle toho, co jest zjištěno, zakázati, by, držíc se pravdy a skutečností, svému zákaznictvu vhodným způsobem neoznámila, že má dosud na skladě a prodává určitou zásobu obuvi od firmy P., a to ve svém obchodě jako samostatný podnikatel. Musí to však učiniti jasným způsobem, aby byla vyloučena možnost jiného výkladu, který by mohl v soutěži poškoditi žalobkyni, jak je tomu v inserátu příl. C.

Čís. 11924.

Do usnesení soudu, jímž byla žaloba, podaná v menšinovém jazyku, odmítnuta, ježto není podmínkou pro použití menšinového jazyka, lze podat rekurs pořadem soudním.

Určuje-li se soudní příslušnost pro žalobu na akciovou společnost podle zvláštního závodu, jest spor zmístněn příslušností podle vedlejších